

Já vrátil jsem se z ústavu, nemocnej byl na hlavu, a že se to z
lepšílo, tak mohl jsem domů jít
říkal jsem jim, prosím vás, nechte mě tu nějaký čas, necítím s
e na to, abych mohl mezi lidma žít

R: Oni jsou otupení, co vzít kde nic není,
pro ten pocit dění mně zase budou lhát,
že o tom je žití, jenom žrádlo a pití,
propadnout chci sítí, budu se jim smát - budu se jim smát

Zpět mě pustit nechtěli, bránu za mnou zavřeli a já cestou k do
movu vydat jsem se měl
jenže facka osudu praštila mě přes hubu a já z toho leknutí doc
ela oněměl

R:

Sakra lidi nechte mě, neumím žít spotřebně, vyhýbám se reklamám
a daně neplatím
v čem to jenom spočívá, že já k jezu chodívám a čím dál tím rad
ěji do vody čumím

R:

Snad si úřady všimnou, že já mám duši jinou, pro pár korun nebu
du ze sebe dělat stroj
tenhle svět se dořítí každopádně do řiti, já nepojedu na káře,
co stejně nemá oj

R: